

عنوان مقاله:

درآمدی بر نسبت میان نظریه اخلاقی امر الهی و حقوق بشر

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های تطبیقی حقوق اسلام و غرب، دوره 10، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علیرضا دبیرنیا - دانشیار گروه حقوق عمومی، دانشکده حقوق، دانشگاه قم، قم، ایران

احسان موحدی پور - پژوهشگر دکتری حقوق عمومی، دانشکده حقوق، دانشگاه قم، قم، ایران.

اعظم طالب نجف آبادی - پژوهشگر دکتری حقوق عمومی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

نسبت میان بنیان اخلاق و معیار خوبی و بدی اعمال و رفتار انسان ها از دیدگاه وحی مداران و رابطه آن با حقوق بشر حق مدار همواره محل تامل بوده است. در یک رویکرد (نظریه امر الهی)، سرشت اعمال و رفتارهای اخلاقی ریشه در شریعت و قواعد الهی دارد و بر پایه اراده خداوند است. اما در رویکردی دیگر (حقوق بشر)، مفاهیم اخلاقی ذاتا دارای ارزش است که ریشه در نظام اخلاقی حق مدار و بر پایه ی خودآیینی و کرامت ذاتی انسان دارد. در این پژوهش با روش توصیفی-تحلیلی، بر آن هستیم تا گفتمان حاکم بر حقوق بشر و بنیان های نظری آن را در مقایسه با نظریه امر الهی مورد سنجش و تحلیل قرار دهیم. یافته اصلی پژوهش دلالت بر آن دارد که رابطه ی میان حقوق بشر حق مدار و نظریه امر الهی که متعلق به اخلاق تکلیف مدار است به لحاظ نسب اربعه، متباین است و امکان مطالبه و ادعا نسبت به حقوق در رویکرد تکلیف مداری غرق در تکالیف می شود.

کلمات کلیدی:

حقوق بشر، اخلاق، خودآیینی، حسن و قبح عقلی و شرعی، نظریه امر الهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1867048>

